

Nədənsə, müharibə deyəndə, hər şeydən əvvəl, od-alova, tüstü-dumana bürünən döyüş meydanının fonunda atasız-anasız, dağıntılar arasında qalan uşaqlara tuşlanan silahlar yadıma düşür. Məncə, müharibənin gerçək üzünü göstərən səhnə də elə budur. Müharibəyə olduğu kimi baxan hər kəs bu səhnəni görse, haqsız və ədalətsiz savaşlar da olmaz, məncə... Zaman-zaman bu haqda həyəcan təbili çalınsa da, bəşər övladı övladlarımıza tuşlanan silahları əlindən yerə qoymur hələ ki. Dahilərin sırasında dünyamızı uşaqlara görə nizama, düzənə salmaq haqda ən tutarlı çağırışsa Nazim Hikmətin bu misralarında daha təsirli və möhtəşəm səslənir:

Dünyanı uşaqlara verək

**Dünyanı verək uşaqlara,
Heç olmasa, bir günlüyə,
al-əlvan bir şar kimi oynasınlar.
Oynasınlar mahnılar oxuyaraq
ulduzların arasında.**

**Dünyanı uşaqlara verək,
nəhəng bir alma kimi verək.
İsti bir girdə çörək kimi,
heç olmasa, bir günlüyə doysunlar.
Dünyanı uşaqlara verək,
Bir günlük də olsa,
öyrənsin dünya yoldaşlığı.
Uşaqlar dünyanı alacaq əlimizdən,
ölümsüz ağaclar əkəcəklər...**

“Dünyanı uşaqlara verək”, - deyirdi Nazim Hikmət. Biz dünyanı uşaqlara verə bilmədik. Təkcə dünyanı yox, dünyanın ən xırda sevinclərini belə verə bilmədik. Müharibə bizdən güclü çıxdı... Amansız müharibələr uşaqların təkcə atasını, isti yorğan-döşəyini, yelləncəkli həyatını deyil, bir parça çörəyini belə əlindən aldı. Tək-tək uşaqlara dəyən güllələr bütün uşaqların sevincini, yaddaşını, yuxularını, taleyini yaradı. Ötən illərdə, ərəzilərimizin işğal altında olduğu məqamlarda qərqlikdə, doğma yurd yerlərindən uzaqlıqda qaçqın şəhərciklərində yaşayan uşaqları Beynəlxalq Uşaqları Müdafiə Günü münasibətilə təbrik eləməyə adamın dili

də gəlmirdi. Bu günə, bütün dünyaya şanı yayılan Qələbəmizin, müzəffər Ali Baş Komandanımızın rəhbərliyi ilə ordumuzun, xalqımızın qazandığı zəfərin sevinci, qüruru içindəyik. Bu qələbədə illərlə yurd-yuva həsrəti içində böyüyən və artıq öz kökünə, doğma ocağına qovuşan uşaqlara daha çox pay düşür. Çünki illərlə yurd həsrəti ilə yaşayan uşaqlar üçün QƏLƏBƏ sözü kimi şirin, arzulanan bir söz yox idi. Doğma ocaqlarının, dedə-baba yurdlarının işğalda olduğu, artıq geridə qalan o illərdə bağışlanan ən gözəl, ən bahalı oyuncaqlar belə o uşaqlar üçün doğma həyətlərini, qarğı atları, taxta yelləncəkləri əvəzləyə bilmirdi. Hətta səxavətlə paylanan şirniyyat belə Füzulidə, Cəbrayıld, Ağdamda, Zəngilanda, Qubadlıda, Kəlbəcərdə, Şuşada, Laçında təndirdən təzəcə çıxan yavan çörəyin qoxusunu, dadını verə bilməzdi...

Dünyanı uşaqlara verə bildik. Minlərlə uşağı öz dünyasına qaytardıq. Minlərlə uşağın şirin yuxusu çin oldu, böyüklərin ağır-acılı xatirələrində eşitdikləri yurd-yuvalı, şən, xoşbəxt günlərə qovuşdular. Və bu gün ermənilərin tar-mar eləyib xarabalığa çevirdiyi o yurd-yerlərimizdə “ölümsüz ağaclar” əkilməkdə, uşaqların xoşbəxt gələcəyini təmin edəcək məktəblər,

uşaq bağçaları, təlim-tərbiyə ocaqları tikilməkdə, qurulmaqdadır. Daim uşaqları qayğı-diqqətlə əkət edən dövlətimiz minlərlə fidanın şirin xəyallarını gerçəkləşdirməkdədir. Erməni faşistlərin yağmalayıb xarabalığa çevirdiyi kəndlərimiz, şəhərlərimiz az sonra o yerlərə həsrət qalan uşaqlara qucaq açacaq. Çəkilən geniş, rahat yollar

onları Ağdama, Şuşaya, ata-babalarının dilindən eşitdiyi xatirələri gerçəkdə yaşamağa aparacaq.

Biz dünyanın bir parçası olan Vətənimizdə dünyanın bir parçasını uşaqlara verə bildik. Ölkə başçımızın neçə bayram tədbirində qucaqlayıb bağrına basaraq sanki təskinlik verdiyi qaçqın-köçkün uşaqların hər birinin dilində bu günlər müzəffər Ali Baş Komandana qələbə üçün minnətdarlıq alqışları, şükranlıq duaları var. Qalib ordumuz hər kəsin qürur mənbəyi, qəhrəman döyüşçülərimiz müharibə illərinin uşaqlarının sülh elçisi oldu.

**Rahib QƏRİB,
hərbi jurnalist,
ehtiyatda olan mayor**